

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5MCdo/4/2014
Identifikačné číslo spisu:	8312209473
Dátum vydania rozhodnutia:	08.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Vladimír Magura
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8312209473.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporcom 1/ X. F., E., 2/ J. F., E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom v Stropkove, Nám. SNP č. 7, o zaplatenie 4296,37 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 12 C 297/2013, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. septembra 2013 sp.zn. 2 Co 181/2013 a uzneseniu Okresného súdu Humenné zo dňa 15. mája 2013 č.k. 17 Ro 215/2012-60 , takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 26. septembra 2013 sp.zn. 2 Co 181/2013 a uznesenie Okresného súdu Humenné zo dňa 15. mája 2013 č.k. 17 Ro 215/2012-60 z r u š u j e a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Humenné platobným rozkazom z 11. decembra 2012 č.k. 17 Ro 215/2012-27 uložil odporcom, aby do 15 dní od jeho doručenia zaplatil navrhovateľovi 4 296,37 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2687,82 € od 15. februára 2011 do zaplatenia a nahradili trovy konania vo výške 257,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 380,84 € s tým, že splnením povinnosti jedným z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia ostatných odporcov, alebo aby v tej istej lehote podal proti platobnému rozkazu odpor. Odporcovia odpor nepodali.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778 (ďalej len „HOOS“) podaním, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené 18. septembra 2012, oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcov. Zároveň podalo proti platobnému rozkazu odpor. Vstup do konania odôvodnilo tým, že v danom prípade sa navrhovateľovi platobným rozkazom priznáva právo zo spotrebiteľskej zmluvy, súčasťou ktorej bola neplatná (nekalá) podmienka.

Vyšší soudní úředník Okresního soudu Humenné uznesením z 30. januára 2013 č.k. 17 Ro 215/2012-39 odpor HOOS odmietol a navrhovateľovi nepriznal trovy konania.

Okresný súd Humenné uznesením z 15. mája 2013 č.k. 17 Ro 215/2012-60 vyhovel odvolaniu vedľajšieho účastníka a napadnuté uznesenie zrušil. Konštatoval, že vedľajší účastník platne a účinne vstúpil do ešte neskončeného konania a odpor proti platobnému rozkazu podal v zákonnej 15 dňovej lehote.

Krajský súd v Prešove na odvolanie navrhovateľa uznesením z 26. septembra 2013 sp.zn. 2 Co 181/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia podal charakteristiku právneho postavenia vedľajšieho účastníka a konštatoval, že podanie odporu proti platobnému rozkazu bolo plne legitímnym úkonom HOOS, a preto jeho odpor nebol podaný neoprávnenou osobou. Podľa názoru odvolacieho súdu má totiž vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania v čase, keď ešte nenadobudol právoplatnosť vydaný platobný rozkaz, rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník konania. HOOS v danom prípade vstúpilo do ešte právoplatne neskončeného konania a odpor proti platobnému rozkazu podalo v lehote stanovenej na jeho podanie. Preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil.

Na podnet navrhovateľa podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len („generálny prokurátor“) proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu mimoriadne dovolanie. Podľa názoru generálneho prokurátora bol týmto uznesením (ako aj uznesením sudcu súdu prvého stupňa) porušený zákon a napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Z ustanovenia § 174 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že odpor proti platobnému rozkazu môže podať len odporca. Zákon síce priznáva vedľajšiemu účastníkovi možnosť podať odvolanie, nie však odpor. V danom prípade teda HOOS nebolo oprávnené podať odpor proti platobnému rozkazu a pokiaľ ho napriek tomu podalo, mal byť správne odmietnutý ako podaný neoprávnenou osobou. Z týchto dôvodov generálny prokurátor žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ navrhol mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora vyhovieť.

Odporca a ani HOOS sa k mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Na výskyt procesných väd konania vymenovaných v § 237 O.s.p. a tzv. iných väd majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci prihliada najvyšší súd nielen v konaní o dovolaní (viď § 242 ods. 1 O.s.p.), ale aj v konaní o mimoriadnom dovolaní (viď § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) bez zreteľa na to, či boli alebo neboli v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnené. Vady tejto povahy neboli v danom prípade generálnym prokurátorom namietané a v konaní o mimoriadnom dovolaní ani nevyšli najavo.

Generálny prokurátor namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy,

ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.). Podľa § 174 ods. 2 O.s.p. ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie.

Otázkou, či vedľajší účastník je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu, sa už najvyšší súd zaoberal v niektorých skorších rozhodnutiach. V uznesení z 28. októbra 2013 sp.zn. 1 Cdo 210/2012 vyslovil právny názor, podľa ktorého odpor proti platobnému rozkazu je riadny opravný prostriedok sui generis proti meritórному výroku platobného rozkazu. Na jeho podanie je z povahy veci subjektívne legitimovaný len odporca (žalovaný). Ustanovenie § 174 ods. 2 O.s.p. nemožno extenzívne vykladať v tom zmysle, že ak odporca (žalovaný) nepodá odpor v zákonom stanovenej lehote, môže ho podať vedľajší účastník. Ani prípadný včasný súhlas odporcu (žalovaného) na podanie odporu vedľajším účastníkom, nemôže preklenúť dikciu ustanovenia § 174 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorej je na podanie odporu subjektívne legitimovaný výlučne len odporca (žalovaný), teda nie vedľajší účastník. Na podstate tohto právneho názoru (že vedľajší účastník nie je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu) sú založené aj ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu (viď uznesenia z 21. októbra 2013 sp.zn. 7 Cdo 135/2013, z 30. októbra 2013 sp.zn. 6 Cdo 357/2012, z 28. januára 2014 sp.zn. 4 Cdo 209/2013 a z 9. júna 2014 sp.zn. 3 Cdo 314/2013).

Na právnych záveroch, ktoré sú uvedené v predchádzajúcom odseku, zotrváva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci. HOOS nebolo v danom prípade oprávnené podať odpor proti platobnému rozkazu a právne závery odvolacieho súdu, na ktorých spočíva generálnym prokurátorom napadnuté zrušujúce uznesenie, nie sú správne.

Vzhľadom na to, že mimoriadne dovolanie bolo podané opodstatnene proti uzneseniu, odvolacieho súdu, ktoré spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.), a rovnakú vadu vykazuje aj rozhodnutie súdu prvého stupňa, najvyšší súd napadnuté uznesenia zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o mimoriadnom dovolaní, záväzný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a konania o mimoriadnom dovolaní (viď primerane § 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.